4 (11) Od zlate kobile.

Jenkert je jemu an voče tri sine, in jeno majtno birtšaft. Je jemu pa prov eno velko nivo, celo nivo pro so asjano. Potlej pa naj pred pošle ta naj stanejga sina. Pravi: pojdi! poglaat na no kaj delajo i deje tako pomandrano. Pa gre, je pa šev, ga je bilo pa strah. Je šev pa na sredo no parno leč, potlej pa zjutrej ostane, gre k'očetu. Prav voče: kaj si kej vidu? Je reku: neč. Za drug večer je pa drugmu sinu reku, ga je bilo pa spet strah. Je šev pa na sredo leč. Drug dan ostane, gre k'očetu. voče ga oprašu: kaj si kej vidu? In je pa reku: neč. Potlej ta treti večer ta nar mlajga sinu pošle. Potlej tisti je pa kar šev na nivo, ga ni bilo neč strah. Potlej pa poleti ana zlata kobila preko njem. Je jo pa kar šev. Pista kobila ji znala govorit, je pa rekla: jest bom dva zlata snela. Jenga tako lepiga, zlatiga; jenga pa tako gerdiga, kumerniga, suhiga, černiga in s kujšaniga de ko vas za neč. Pa moreš ta černiga in gerdiga glih tako rad imet, ko ta zlatega. Za černiga ne smeš nikol' prodat, ta zlatega pa žihen. Potlej jih je pa na sej men grov, je pa ta zlatega predav. Pol ga je pa tist prosu slušt' ko je kobilo od nji ga kupu. Je reku: pejd' slušt' k' men! Potlej je pa šev k njem slušt. Potlej je pa reku tist' gospod: zdej koš pa ti per men moqu vse alogat, kar ti bom reku. Potlej je pa reku: ti moš men pervstan pernest, ko sem ga pred sedem letom v morje zgubil. Je pa jikat začev. Pride ušlo prav tist' čern kanjpred pa ni govoril ši, kaj je pa dene jokoš? Pol je pa reku: gospod je men reku: po tak narstan jit' v morje ko sem ga pred sedmim letom zgubil. Potlej pa prav tist' kanj: kar na mene sedi pa kova šla, šla pa šla. Kader ga je do morja pernesu, je pa reku: zdej pa ti to hodi, ga bom zi jest van pernesu. Potlej ga je pa res pernesu. Šla pa šla nazaj k gospod. Pol vsta je pa gospod dela. Pol je pa spet reku gospod: zdej moreš pa ti men tak' ga tiga pernest' de ga se nikol' vida nisem. Šla pa spet šla skrivej po nji ga, je pa spet tiga kobila dali la. Nlo ga je pa spet pernesu. Potlej je pa gospod reku: jaz ir tako nemorem nei narediti, ti vse naredeš, kar ti rečem, zdej pa pojd po svet. Pol je pa šov, jaz pa domu.